

лодкитѣ, а послѣ съ нови сили и прѣсна храна да потеглятъ по другата, западната страна на Африка. Тѣ излѣзли на брѣга, извадили лодкитѣ и почнали да се уреждатъ.

VIII. Какъ се виждали слънцето и звѣздитѣ.

Тогава главниятъ морякъ си спомнилъ, че отдавна не е разглеждалъ нито звѣздитѣ, нито слънцето. По-рано ту валѣли дъждове, ту самъ той не билъ здравъ, както и другитѣ. Той дочакалъ нощта. Погледналъ на сѣверъ — *Полярната звѣзда* не се виждала никакъ. Погледналъ на небето — нѣма и половината познати звѣзди. Тѣзи познати звѣзди, които въ Египетъ се виждали по срѣдата на небето, оттукъ се виждали на самия сѣверъ, а на югъ се виждали много нови звѣзди. Той се очудилъ и уплашилъ. И рѣшилъ да почака утринта.

На утринта слънцето изгрѣло, както всѣкога, на източната страна. Главниятъ морякъ гледалъ и се очаквалъ пладне, за да провѣри, кждѣ е сѣверъ и кждѣ югъ. Той стоялъ и все гледалъ на югъ.

На пладне слънцето дошло задъ гърба му. Трѣбвало той да се обърне на сѣверъ, за да види слънцето. То свѣтѣло на сѣверъ, така че на пладне сѣнката на хората и дърветата падала на югъ. Той пакъ се очудилъ и уплашилъ. Оказало се, въ тази страна слънцето се движи не отъ лѣвата рѣка къмъ дѣсна-та, както въ Египетъ и у насъ, ами отъ дѣсно къмъ лѣво. Никога той не би повѣрвалъ това, но го видѣлъ съ очитѣ си. Почнали да се чудятъ и останалитѣ моряци. Никой не могълъ да разбере, какво е това чудо. Дълго врѣме не могли да привикнатъ: всѣки день оглеждали не ще ли се яви слънцето на южната страна. Но то все се движело по сѣверната страна на небето. А тукъ денътъ билъ по-късъ отъ нощта, макаръ и да било лѣто.

На връщане мореплавателитѣ заплували пакъ край брѣга, само че по-рано тѣ плували къмъ югъ, а сега